

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **M. R.**, bytem P., zastoupené: Mgr. Jan Blažek, advokát, se sídlem Riegrova 20, 301 00 Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 16.7.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 28.5.2013 č.j. X o příspěvek na péči,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 28.5.2013 č.j. X s e z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce Mgr. Jana Blažka na nákladech řízení částku ve výši 4.719,-Kč na účet č. X vedený u UniCreditBank Czech republic, a.s., VS 22513, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 16.7.2013 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně, nar. 2.3.1949, domáhá zrušení rozhodnutí MPSV ze dne 28.5.2013 č.j.: X, jímž bylo její odvolání zamítnuto a potvrzeno napadené rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**), č.j.: X ze dne 21.3.2013, kterým jí byl nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 4.000,-Kč měsíčně od února 2013. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 28.5.2013 žalovaný popsal průběh řízení po zahájení správního řízení, kdy dne 13.12.2012 zahájil ÚP z moci úřední správní řízení ve věci přeposouzení nároku a výše přiznaného příspěvku na péči (dále jen **příspěvek**) a na základě sociálního šetření a posouzení stupně závislosti Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) dne 21.3.2013 rozhodl nadále poskytovat příspěvek v původní výši; dále bylo uvedeno, že stupeň závislosti pro účely odvolacího řízení posuzuje Posudková komise Ministerstva práce a

sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**), která na svém jednání dne 30.4.2013 posoudila zdravotní stav (*stupeň závislosti*) přítomné žalobkyně a konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí i k datu 1.2.2013 nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**), považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV (úplná závislost) nebo III (těžká závislost), jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (*středně těžká závislost*) a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm takových potřeb, není však schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb. Žalobkyně potřebuje pomoc celkem při 6 základních životních potřebách – mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost (*lékař OSSZ shledal potřebu pomoci při základních životních potřebách mobilita, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost, celkem při 5 základních životních potřebách*), když komise shledala navíc potřebu pomoci při základních životních potřebách stravování a oblékání a obouvání, neboť se jedná o těžkou periferní parézu, je omezena i funkce obou horních končetin, úchopová schopnost levé ruky je výrazně oslabena, avšak neshledala potřebu pomoci při základní životní potřebě péče o zdraví, neboť je bez postižení duševních schopností, je plně orientována, bez postižení zraku a sluchu, je schopna samostatně užívat předepsanou medikaci a dodržovat léčebný režim, není potřeba každodenního ošetřování. Po seznámení žalobkyně s podklady k rozhodnutí žalovaný vyžádal doplňující posudek, kdy komise v doplněném posudku ze dne 17.5.2013 setrvala na svém posudku ze dne 30.4.2013, neb žalobkyně je plně orientovaná, bez postižení duševních schopností, bez postižení zraku a sluchu, i při postižení v oblasti pohybového aparátu je zachována funkce obou HK, vlevo oslabená síla, vpravo HK bez výraznějšího omezení, má dostatečné psychické smyslové i fyzické schopnosti dodržovat samostatně stanovený léčebný režim, je schopna samostatně užívat předepsanou medikaci i s využitím facilitátorů, např. dávkovače léků, a schopnost samostatně dodržovat léčebný režim je i v korelaci se sociálním šetřením i doloženými lékařskými nálezy; koupele nohou jsou již zohledněny v základní životní potřebě tělesná hygiena a pravidelná rehabilitace je doporučena jako preventivní opatření, nejedná se o nařízenou rehabilitaci ošetřujícím lékařem. Podle žalovaného byly shromážděny dostatečné důkazy pro zjištění skutkového stavu věci a vypracovaný posudek PK MPSV, který se vypořádal se shromážděnými důkazy a námitkami uvedenými v odvolání, jako rozhodující důkaz považuje za úplný, objektivní i přesvědčivý a rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto bylo odvolání zamítnuto.

V žalobě žalobkyně vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť jej považuje za zcela nesprávné a tedy nezákonné, neboť i když PK MPSV správně shledala oproti OSSZ a zcela v souladu se skutečným stavem navíc potřebu pomoci při stravování a obouvání a oblékání, nesprávně neshledala potřebu péče o zdraví, jelikož žalobkyně je bez postižení duševních schopností. Žalobkyně nesouhlasila s neuznáním potřeby péče o zdraví, neboť není schopna samostatně provádět každodenní péči o zdraví, což potvrzuje i zpráva MUDr. I. K. ze dne 1.7.2013, dále žalovaný nezohlednil souběh více postižení, zvláště nové zdravotní problémy po hospitalizaci v říjnu roku 2012 (točení hlavy, brnění rukou a dušnost). Také bylo namítáno, že žalovaný se nikterak nevypořádal se skutečností, že posudky lékaře OSSZ a komise jsou pro případ potřeby péče o zdraví v rozporu, ani se nepokusil tento rozpor

odstranit důslednějším zkoumáním zdravotního stavu žalobkyně, z čehož vyplývá, že rozhodnutí žalovaného nevychází z objektivně zjištěných skutečností, potřebu péče o zdraví žalovaný neuznal na základě vlastního svévolného uvážení. Z logiky věci navíc vyplývá, že pokud žalovaný ve svém posudku sám uznává, že žalobkyně má omezenou funkci obou horních končetin, a její úchopová schopnost levé ruky je výrazně oslabena, musí se tato skutečnost promítnout i do jeho hodnocení potřeby péče o zdraví, v případě které musí být zohledněny i funkční schopnosti tělesné struktury. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě neúplného a nesprávného zhodnocení jejího zdravotního stavu, kdy současně došlo k nesprávnému zjištění a posouzení stupně její závislosti na pomoci jiných v oblasti potřeby péče o zdraví, proto žalobkyně závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 28.5.2013 a přiznání náhrady nákladů řízení k rukám jejího zástupce.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 6.8.2013 závěrem navrhl zamítnutí žaloby a souhlasil s rozhodnutím bez nařízení jednání, jelikož napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a odvolací řízení netrpí vadami, pro které by je bylo nutno zrušit. Také byl vyjádřen nesouhlas s žalobním tvrzením, že žalobkyni nebylo vyhověno, neboť žalovaný požádal o doplnění posudku ohledně nesouhlasu žalobkyně s nepřiznáním péče o zdraví PK MPSV, když od lékaře OSSZ měla tuto základní životní potřebu uznanou jako nezvládanou. Dále bylo zdůrazněno, že komise se dostatečně posudkově medicínsky vyrovnala s hodnocením základních životních potřeb, a to i vlastním vyšetřením žalobkyně při jednání komise a řádně zdůvodnila, z jakého důvodu neshledala potřebu pomoci při základní životní potřebě péče o zdraví, proto posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 30.4. a jeho doplnění ze dne 17.5.2013 jako stěžejní důkaz považuje žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý. Bylo také podotknuto, že důkaz ve smyslu lékařské zprávy MUDr. I. K. ze dne 1.7.2013 nebyl a nemohl být podkladem pro rozhodnutí, neboť odvolací řízení bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím dne 28.5.2013, tedy více jak měsíc před uvedeným vyšetřením.

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným v této věci odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí ze dne 28.5.2013, které bylo žalobkyni doručeno dne 29.5.2013. Ve spisu je mimo jiné založen i záznam ze sociálního šetření provedeného dne 13.12.2012 od 12.00 do 12.40 hod., v němž je uvedeno i velmi stručné sdělení, že léčebný režim dodržuje – připravuje si sama. Dále je založen velmi stručný posudek OSSZ citovaný shora, na němž je uvedeno datum 2013-03-04, tj. 4.3.2013 (doručeno ÚP dne 11.3.2013); rozhodnutí ÚP ze dne 21.3.2013 (vypraveno dne 25.3.2013 a doručeno dne 26.3.2013) o poskytování příspěvku na péči ve výši 4.000,-Kč měsíčně od února 2013 (původně příspěvek přiznán od ledna 2008 – platnost posudku do 31.1.2013), jelikož dle posudkového závěru OSSZ ze dne 4.3.2013 žalobkyně potřebuje pomoc v základní životní potřebě mobilita, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost, proto je považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II – středně těžká závislost (výsledek posouzení je platný trvale); včasné odvolání žalobkyně ze dne 28.3.2013 proti rozhodnutí ze dne 21.3.2013 (důvod odvolání: v rozhodnutí nebyly uvedeny další životní potřeby, u nichž je odkázána na pomoc druhé osoby – stravování i oblékání a obouvání); posudek PK MPSV ze dne 30.4.2013 i jeho doplnění ze dne 17.5.2013 vyžádaného poté, co žalobkyně do protokolu sepsaného na pracovišti žalovaného v Plzni dne 9.5.2013 namítala nesouhlas s nepřiznáním péče o zdraví komisí, i když OSSZ jí uznala jako nezvládanou, neboť denně za pomoci syna

rehabilituje, syn jí odstraňuje zrohovatělou kůži na nohou, denně jí maže nohy z důvodu artrózy a pílí jí léky, neboť to není schopna zvládat pro třes; *napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 28.5.2013.*

Žalobkyně po doručení vyjádření žalovaného dne 17.9.2013 a poté dne 2.10.2013 v podání setrvala na žalobě a jejích argumentech se zdůrazněním, že pokud podle posudku žalovaného není schopna se sama najíst, oblékat, obouvat, pohybovat, provádět hygienu, starat se o domácnost a vyvíjet osobní aktivity, tak tím pádem není schopna si sama provádět rehabilitaci, pílít léky, obstarávat si další potřebná léčebná a ošetrovatelská opatření sama. Také uvedla, že „nezvládnutí“ oblasti péče o zdraví nespočívá pouze v omezení duševních schopností (potřeby související s duševními schopnostmi jako jsou komunikace, orientace, zvládá sama), ale též v posouzení funkčních schopností tělesné struktury a již v samotném odvolání proti rozhodnutí ÚP uváděla a dokládala příslušnými lékařskými posudky svůj zhoršený zdravotní stav, kdy není schopna si např. ani sama rozpílit léky, proto je v jejím případě na místě v souladu s jejím skutečným stavem shledat potřebu pomoci v oblasti péče o zdraví, tj. uznat tuto oblast za nezvládanou. Žalobkyně nesouhlasila s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání, protože pouze při soudním jednání bude schopna soudu detailně popsat a vysvětlit, jaké činnosti je schopna provádět a v jakém rozsahu činit úkony v každodenním životě, neboť v jejím případě je verbální projev nedostatečný. Ohledně náhrady nákladů řízení požadovala dle advokátního tarifu (vyhl. č. 177/1996 Sb.) za 1 úkon právní služby á 1.000,-Kč (příprava a převzetí věci, žaloba a 1/2 úkon za písemné podání ze dne 17.9.2013), tedy 2.500,-Kč a 525,-Kč (DPH) s výhradou dalších nákladů za případné další úkony; připojeno bylo i osvědčení o registraci zastupujícího advokáta jako plátce DPH (daň z přidané hodnoty).

Poté žalovaný dne 2.12.2013 sdělil, že žalobkyně byla přítomna jednání PK MPSV dne 30.4.2013, kde byla vyšetřena neurologem a seznámena s posudkovým závěrem a komise se v doplnění posudku dostatečně medicínsky vyrovnala s hodnocením základních životních potřeb žalobkyně, proto trvá na svém vyjádření ze dne 6.8.2013, jímž žalobní návrh považuje za nedůvodný a navrhuje žalobu v plném rozsahu zamítnout.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 *s.ř.s.* je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s., tedy v této věci k datu 28.5.2013 a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle § 8 odst. 2 zákona se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Podle § 9 odst. 1 až 2 a 4 až 6 zákona:

(1) Při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita,

- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

(2) Schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 písm. h) se hodnotí ve vztahu ke konkrétnímu zdravotnímu postižení a režimu stanovenému ošetřujícím lékařem.

(4) Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní

potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

(5) Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

(6) Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (tj. Příloha č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. /Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby)

V této věci se podanou žalobou domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. *Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 28.5.2013 je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou (§ 78 odst. 1 s.ř.s.).*

Napadené rozhodnutí žalovaného není plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož odstavec 3 stanoví, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud zjistil, že žalovaný se nevypořádal s námitkou žalobkyně uplatněnou při vyjádření se k podkladům rozhodnutí na pracovišti žalovaného v Plzni dne 9.5.2013, kdy namítala nesouhlas s nepřiznáním péče o zdraví PK MPSV, i když OSSZ jí uznala jako nezvládanou, neboť denně za pomoci syna rehabilituje, syn jí odstraňuje zrohovatělou kůži na nohou, denně jí maže nohy z důvodu artrózy a pílí jí léky, neboť toto není schopna zvládat pro třes. S touto námitkou se hlavně nevypořádala ani PK MPSV s přihlédnutím k obsahu jejího posudku vzhledem k tomu, že v záznamu ze sociálního šetření ze dne 13.12.2012 je uvedeno velmi stručné sdělení, že léčebný režim (žalobkyně) dodržuje – připravuje si sama, dále ve zprávě MUDr. H. (7.1.2013) je uveden syndrom KT bilat., pravá HK stav po distorzi malíčku, těžké postižení n. medianus bil. se syndromem KT a naproti tomu ve zprávě MUDr. K.(23.7.2012) je uvedeno těžké postižení n. medianus na levé HK, potvrzeno EMG. vyšetření; dále v části „Vyšetřena v komisi neurologem“ je uvedeno ... oslabená síla obou horních končetin, úchopová funkce pravé ruky zachována, vlevo oslabena, klidový třes obou HK extrapyramidového charakteru, syndrom KT oboustranně více vlevo. S ohledem na popsany dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je stav po poliomyelitidě v dětství s těžkou paresou obou DK, více vlevo, dále v oblasti pohybového aparátu je arthrosa obou kyčelních kloubů, více vlevo, deformity obou nohou, více vlevo, vertebrogenní algický syndrom na podkladě skoliosy, degenerativních změn a osteoporózy, na HK syndrom KT, těžký vlevo a také je po transitorní ischemické atace v pravostranné cirkulaci v roce 2012, je nepochybné i tomu, kdo nemá medicínské znalosti, že je nezbytně nutná i rehabilitace prováděná doma, nikoli pouze ve zdravotnickém zařízení (bez prováděné rehabilitace by byla její pohyblivost a tedy zdravotní stav žalobkyně nepochybně horší); potřebné léky je sice žalobkyně schopna užívat, ale pokud jí jsou připraveny v případě, že je

nutno některé tablety léku pūlit, tedy není patrné, zda se jedná o zvládání základní životní potřeby péče o zdraví v přijatelném standardu, čímž se komise nezabývala, alespoň z obsahu jejího posudku a jeho doplnění to není patrné a ani nebyl vysvětlen důvod neuznání péče o zdraví komisí oproti uznání OSSZ, přičemž dle § 1 odst. 2 až 4 vyhl. č. 505/2006 Sb. je nutno zohlednit i věk fyzické osoby a její tělesnou strukturu, a také přihlédnout k ust. 2a), což v této věci pravděpodobně nebylo dostatečně zohledněno.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit.

Dle **§ 9 odst. 1 zákona** se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Při hodnocení vyjmenovaných úkonů pro účely stanovení stupně závislosti se přitom hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat jednotlivé úkony podle odst. 1 a 2, které se sčítají. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (kterým je *vyhláška MPSV č. 505/2006 Sb.*). Na posudek PK MPSV, byť je vyžadován nikoliv pro účely řízení soudního, ale pro účely odvolacího řízení správního ve smyslu § 28 odst. 2 zákona jsou kladeny stejné nároky, jako by byl vypracován pro potřebu přezkumného soudního řízení ohledně dříve existujícího zvýšení důchodu pro bezmocnost, na niž současný příspěvek na péči přímo navazuje. I správní orgán musí totiž vycházet z posudku, který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření a výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře či posuzujících lékařů (srov. *rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63*). Těmto požadavkům posudek PK MPSV vypracovaný v projednávané věci nevyhovuje.

Zdejší soud, *jenž tímto omlouvá i délku řízení způsobenou objektivními okolnostmi*, dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti neobstál. Vzal-li jej žalovaný za stěžejní základ svých skutkových zjištění, zatížil své rozhodnutí toutéž vadou. Krajský soud proto žalobě vyhověl, *napadené správní rozhodnutí ze dne 28.5.2013 zrušil bez jednání* (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.) a *věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení* (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku *I. rozsudku*, neboť v dalším řízení je nezbytné vyžádat

náležitě doplnění posudku PK MPSV ve shora naznačeném směru a poté bude vydáno příslušným správním orgánem, jenž je vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) vyjádřeným v tomto rozsudku, nové rozhodnutí, který bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (správní řád i zákon č. 108/2006 Sb.).

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Zástupce žalobce podáním ze dne 17.9.2013 požadoval náklady tohoto řízení, jak uvedeno shora. Soud shledal, že nárok je oprávněný, proto byla přiznána nikoli za 2 ½ úkonu, ale celkem za 3 úkony á 1.000,-Kč (*třetím úkonem je vyjádření žalobkyně ze dne 2.10.2013*), když podání ze dne 17.9.2013 neobsahuje písemné podání ve věci samé, ale pouze vyčíslení nákladů řízení a sdělení nesouhlasu s rozhodnutím bez nařízení jednání, tj. 3.000,-Kč, a 3 režijní paušály (á 300,-Kč), tj. 900,-Kč, což je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b), d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; a také částka 819,-Kč (tj. 21% DPH, neboť zmocněný advokát je plátcem daně z přidané hodnoty), tedy *celkem 4.719,-Kč*. Uvedená částka bude uhrazena žalovaným k rukám zástupce žalobce na uvedený účet ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Soud pouze poznamenává, že přítomnost žalobkyně u ústního jednání soudu požadovaná z důvodů uvedených shora, by byla nadbytečnou, jelikož ani soud ani žalovaný nemají medicínské znalosti, proto je ze zákona povolána k hodnocení zdravotního stavu ve vztahu ke stupni závislosti pro přiznání příspěvku na péči PK MPSV, kde zdravotní stav posuzují odborní lékaři. Rovněž nelze posudek PK MPSV považovat za posudek žalovaného, jak vyjádřila žalobkyně v žalobě, jelikož se jedná o důkaz pořízený v rámci odvolacího řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. listopadu 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně